

Слово Боже *(на неділю)*

Апостол: 1 Кор. 135 зач. 6, 12-20.

Браття, все мені можна, та не корисне. Все мені можна, та я не дам нічому заволодіти мною. Їжа для живота, а живіт для їжі. Та Бог одне і друге знищить. Тіло ж не для розпусти, але для Господа, і Господь для тіла. Бог же і Господа воскресив, і нас воскресить силою своєю. Хіба не знаєте, що тіла ваші – члени Христові? Узнявши, отже, члени Христові, зроблю їх членами блудниці? Не бути тому! Хіба не знаєте, що хто пристає до блудниці, є з нею одним тілом? Бо будуть, – каже, – двоє одним тілом. Хто ж пристає до Господа, є одним з ним. Утікайте від розпусти. Усякий гріх, що чоловік чинить, є назовні тіла; хто ж чинить розпусту, грішить проти власного тіла. Хіба не знаєте, що ваше тіло – храм Святого Духа, що у вас пробував, якого ви маєте від Бога? Отже ви не належите більш самі до себе. Ви бо куплені за високу ціну. Тож прославляйте Бога вашим тілом.

Євангеліє: Лк. 79 зач. 15, 11-32.

Сказав Господь притчу оцю: – В одного чоловіка було два сини. Молодший з них сказав батькові: – Тату, дай мені частину маєтку, що мені припадає. Батько розділив між ними свій маєток. Кілька днів потім, молодший зібрав усе й пустився у далекий край і там розтратив свій маєток: жив розпусно. І як він усе розтратив, настав великий голод у тім краю, і він став бідувати. Пішов він і найнявся у одного з мешканців того краю, і той послав його на своє поле пасти свині. І він бажав би був наповнити живіт свій стручками, що їли свині, але й тих ніхто не давав йому. Опам'ятавшись, він сказав до себе: скільки наймитів у мого батька мають подостатком хліба, а я тут з голоду конаю. Встану, піду до батька мого і скажу йому: отче, я согрішив проти неба й проти тебе. Я недостойний більше зватись твоїм сином. Прийми мене за одного з твоїх наймитів. Встав він і пішов до батька свого. І як він був ще далеко, побачив його батько і, змилосердившись, побіг, кинувся йому на шию і поцілував його. Син сказав до нього: – Отче, я согрішив проти неба й проти тебе. Я недостойний більше зватись твоїм сином. Батько ж кликнув до своїх слуг: – Принесіть швидко найкращу одіж, одягніть його, дайте йому на руку перстень і сандали на ноги. Приведіть годоване теля й заріжте його; і їймо, веселімся, бо цей мій син був мертвий і ожив, пропав був і найшовся. І вони стали веселитись. Старший його син був у полі; і як він, вертаючись, наблизився до дому, почув музику й танці. Покликав він одного зі слуг і спитав, що то таке. Той сказав йому: – Брат твій вернувся, і твій батько зарізав годоване теля, бо найшов його живим-здоровим. Розгнівався той і не хотів увійти. Вийшов тоді батько і став його просити. Той же озвався до батька: – Ось стільки років служу тобі й ніколи не порушив ані одного приказу твого, і ти не дав мені ніколи козеняти, щоб з друзями моїми повеселитись. А коли вернувся оцею син твій, що проїв твій маєток з блудницями, ти зарізав для нього годоване теля. Батько ж сказав до нього: – Ти завжди при мені, дитино, і все моє – твоє. Однак слід було веселитись і радіти, бо цей брат твій був мертвий і ожив, пропав був і найшовся.

Про ЗАГАЛЬНИЦІ #2

ЧОМУ ТВОРИЛИСЯ ЗАГАЛЬНИЦІ?

На творення загальниць впливали різні мотиви чи причини. За головний мотив можна вважати Христові слова, які Він сказав до учнів Йоана, про що святе Євангеліє так каже: "Тоді приступили до Нього учні Йоана й кажуть: "Чому ми й фарисеї постимо, а Твої учні не постять?". Ісус відповів їм: "Чи ж личить весільним гостям сумувати, поки молодий з ними? Надійдуть дні, коли від них заберуть молодого, і тоді будуть постити" (Мт. 9, 14-15).

Смуток і радість тяжко поєднати. Тож у святкуванні празників, що припадали на середу або п'ятницю, йшлося про те, чому надати перевагу — чи постові, чи празничній радості і торжествам. І перемогла радість торжества, себто піст середі й п'ятниці мусів уступити перед радісним торжеством празничної події.

З одноденної загальниці згодом починає розвиватися однотижнева й довша загальниця. Для християн перших віків найрадіснішим празником була Христова Пасха. Тож воскресну радість Великодня хотіли продовжити якнайдовше. Найкращим виявом радості було скасування посту й коліноприклонення аж до Зіслання Святого Духа. Про загальницю П'ятдесятниці говорить святий Епіфаній Кипрський: "Піст середі й п'ятниці зберігається цілий рік і триває до 9-ої години, — тобто до нашої 3-ої години пополуночі. Виняток становлять 50 днів П'ятдесятниці, коли нема ані коліноприклонення, ані посту".

З подібного мотиву, як великодня, прийшла і 12-денна загальниця від Христового Різдва аж до Богоявлення. Для християн перших століть час після Христового Різдва був наче друга П'ятдесятниця. Святий Теодор Студит (759-826) пояснює причину різдвяної загальниці такими словами: "Щоб ми не виглядали сумні, наче нерозумні юдеї, у Різдві Того, що нас обнови́в".

Децо інші були причини загальниці після неділі Митаря і Фарисея. Ця загальниця має окрему історію. Головна її причина це

постійне ворогування греків і вірмен, яких греки вважали за єретиків. Вірмени цього тижня постили у п'ятницю й суботу: у п'ятницю — на спомин посту Ниневитян, а в суботу — в пам'ять святого

Сергія Стратилата. Греки у своїй ненависті до вірмен навіть видумали байку, нібито вірмени постять того тижня в суботу в пам'ять пса Арцивурія, якого єпископ Сергій нібито послав перед собою до кожної місцевості, куди сам мав прийти, і того пса з'їли вовки. Тому, щоб не мати нічого спільного з постом вірмен, греки ввели цього тижня загальницю. Другим мотивом цієї загальниці є те, що свята Церква, приготівляючи вірних до Великого посту, дозволяє вживати м'ясні страви цілий тиждень наче наперекір гордому фарисеєві, що хвалився своїм постом двічі в тиждень. І про цю загальницю говорить святий Теодор Студит: "Подібно і в часі тижня підготовного до покути, — каже він, — у якому читаємо святе Євангеліє про митаря і фарисея, дозволяється на всякого роду страви, як це ми прийняли від наших святих Отців, що були перед нами, щоб у той спосіб знехтувати ту безбожну догму під усяким оглядом нечестивого Петра єпископа вірмен".

Здається, що найпізніше загальниця прийшла від Зелених свят до неділі Всіх святих. Вона, з одного боку, продовжила радість празника Зіслання Святого Духа, а з другого — приготівляла до посту на честь святих апостолів Петра й Павла.

Поминання усопших

Кожен сам відповідальний перед Господом за власне життя, однак солідарність між людьми мила Богові. В Біблії зустрічаємо приклади того, як завдяки одному праведникові було даровано спасення багатьом особам, які його не заслужили (див. Бут. 18, 23-32). Церква «подорожуюча» молиться за тих, що вже завершили свій земний шлях. Церква «прославлена», що її творять ті, які вже перебувають «із Христом» (див. Флп. 1, 23), молиться не тільки за живих, а й за тих, хто найбільше потребує молитви - померлих. Від найдавніших часів Церква молилася за померлих і вшановувала їх пам'ять. У нашому обряді прийнято молитися за померлих насамперед під час літургії. В літургії є особлива ектенія за усопших, а на проскомидії священник вирізає з просфори спеціальні частинки в пам'ять тих, хто відійшов. Окрім того, за померлих моляться й на інших богослуженнях таких, як панахиди і парастаси.

Що таке задушні дні?

Так називають дні, коли Церква молиться за своїх померлих членів. Задушні дні, як правило, передують найбільшим празникам церковного року. Так Церква засвідчує свою єдність і солідарність з померлими. Серед днів тижня для храмового поми-

нання померлих призначено суботу. В церковному році є кілька субот, що їх називають «задушними», це - субота перед М'ясопустною неділею, друга, третя і четверта суботи Великого посту та субота перед неділею П'ятдесятниці. Окрім того, існує звичай поминати померлих наступного дня після храмового празника. В новітніх часах прийнявся звичай у великодний період або у П'ятдесятницю йти прецесійно на парафіяльний цвинтар і там служити панахиду за усопших.

Для чого існують картки за упокій та за здоров'я, які священник зачитує під час літургії?

Вписані в картки імена померлих або живих людей священник зачитує під час проскомидії на початку літургії, виймаючи при цьому частинці з просфори. Під час літургії вірних ці частинці священник вкладає до чаші. Вважають, що таким чином душам тих, кого поминає священник, подається особлива Божя благодать. Імена з карток зачитують і на просительній ектенії літургії. Поминання під час Божественної літургії - це особливий вид церковної молитви. Так ми найкращим чином турбуємось за здоров'я та духовне спасіння наших близьких і за блаженний упокій усопших.

ТАРАС ШМАНЬКО "ЯК ПОВОДИТИСЯ У ХРАМІ"

Розумій молитву

Г. Особливі моління

2. Заупокійні богослужіння

а. Християнський похорон

Християнський похорон завжди сповнений надії на воскресіння людини в тілі. Саме тому тіло померлого обкаджують і кроплюють свяченою водою, оточують почестями, урочисто переносять до храму й на цвинтар. Люди, йдучи похоронною процесією, спільною молитвою супроводжують померлого до місця поховання. Надія християн на вічне життя виражається у співі «Вічная пам'ять», що є «пам'яттю» Бога про людину. Перебу-

вати в ній – це перебувати у вічному житті.

Тіло людини віддають землі, за словами Святого Письма: «Бо ти є порох і вернешся в порох» (Бут. 3, 19). «Спочиває» тіло в землі, за поширеним звичаєм в Україні, головою за сходу, на знак очікування пришествя Христа – «Сонця правди» зі сходу. На могилу ставлять хрест – знак початку перемоги над смертю, що ним стала смерть Ісуса Христа на хресті.

КАТЕХИЗМ УГКЦ "ХРИСТОС – НАША ПАСХА", 512-513

Розклад богослужінь

Понеділок 17.02 - Прп. Ісидора Пилусіотського.

07:30 – Божественна Літургія (за померлих)
09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірня
18:30 – Зустріч спільноти "Матері у молитві"

Вівторок 18.02 - Св. мчч. Агафії.

07:30 – Божественна Літургія (за померлих)
09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірня

Середа 19.02 - Прп. Вукола, єп. Смирнського. Св. свщмч. Сілвана, єп. Ємеського, і тих, що з ним.

07:30 – Божественна Літургія (за померлих)
09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірня, молебень за узалежнених
18:00 – Консультації для узалежнених та членів їхніх родин

Четвер 20.02 - Прп. Партенія, єп. Лампсакійського.

07:30 – Божественна Літургія (за померлих)
09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірня
19:00 – Зустріч спільноти "Виноградник"

П'ятниця 21.02 - Віддання Стрітєння. Св. влкмч. Теодора Стратилата. Св. прор. Захарії Серповидця.

07:30 – Божественна Літургія (за померлих)
09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірня. Молебень за здоров'я

Субота 22.02 - Субота заупокійна. Св. мч. Никифора.

07:30 – Божественна Літургія (за померлих)
09:00 – Божественна Літургія (за померлих). Парастас
18:00 – Всенічне: Велика Вечірня та Велика Утрєня

Неділя 23.02 - Неділя м'ясопсна, про Страшний суд. Св. мч. Харалампія.

07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
10:30 – Катехитична Школа для дітей та дорослих
10:40 – Зустріч спільноти «Матері у молитві»
11:00 – Божественна Літургія
18:00 – Вечірня. Акафіст за жертводавців

На парафії

В неділю Блудного сина (16 лютого) – в УГКЦ **День особливої опіки над в'язнями**, заохочуємо парафіян до молитви за в'язнів

В М'ясопсну неділю (23 лютого) – День Соціального Служіння та благодійності в УГКЦ, у всіх парафіях проводять **збірку для потреб БФ «Карітас-Київ»**

Дні між Неділею Блудного сина та неділею М'ясопсною проголошені в УГКЦ **Соціальним днями**. Заохочуємо парафіян до особливої молитви та zaangażування до соціальних ініціатив нашої Церкви.

Новий номер журналу

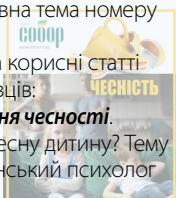
В карамниці нашого храму вже є новий номер журналу **НАШ СОБОР**. Основна тема номеру – **Чесність**.

У журналі знайдете цікаві та корисні статті відомих публіцистів та фахівців:

@ 10 запитань про виховання чесності.

Хочете знати як виховати чесну дитину? Тему у статті розкриває християнський психолог Ольга Колесникова-Шмель.

@ Бути Богом чи бути людиною. Задуматись про велике незбагненне таїнство - як Бог став одним з нас. Стаття о. Володимира Мальчина. Багато інших статей знайдете в журналі.
Читайте, бо ви того варті!!!

Проща до Тараса

11.00 - Літургія
12.30 - Процесійний хід
13.00 - Панахида

Душпастирі тижня

о. Василь Барна - (098) 642 25 02
о. Андрій Напряк - (067) 671 30 36

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА: ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

о. Андрій Боднарук,
о. Григорій Березюк
visnyksoboru@gmail.com
(096) 594 95 91 - о. Андрій

ЄДРПОУ 41467776
IBAN UA503802690000026002056213251
у Столичній філії АТ КБ "ПРИВАТБАНК"
МФО 380269
«ПОЖЕРТВА НА СОБОР»
«ПОЖЕРТВА НА ВІСНИК СОБОРУ»

kyivsobor.ugcc.org.ua
@sobor.voskresinna
cathedral.ugcc@gmail.com
t.me/sobor_voskresinna (067) 653-07-31
† Адміністратор **єрм. Ніканор Лоїк** (044) 459-31-94

АДРЕСА: вул. Микільсько-Слобідська, 5, ст.м. Лівобережна, Київ, Україна